

Školitelský posudek bakalářské práce Anny Troligové

Muslimská komunita v Indii

FFUK UJCA, Indologický seminář 2011, 53 stran

Autorka práce se delší dobu zajímala o muslimskou komunitu v Indii a předem dlouho zvažovala, kterému období by se věnovala nejraději – zda příchodu muslimů do Indie a středověku, nebo současnosti. Nakonec se rozhodla pro celé období, což se však v konečném výsledku projevilo jako příliš rozsáhlé téma pro bakalářskou práci.

V úvodu vysvětluje, co má na mysli indickou společností: totiž tradiční hinduistickou společnost. To je ovšem příhodné označení pro první období, než se muslimové pevně včlenili do společnosti, ač v ní i dnes stále tvoří dobře rozpoznatelný útvar. V úvodu je konstatováno, že v kapitole o historii islámu pojem Indie představuje celý indický subkontinent, ale dále, při informacích o období po rozdělení Indie, už jen Indickou republiku. Tento přístup považuji za logický, neboť v Pákistánu je situace muslimů jako naprosto většinové náboženské komunity zcela jiná.

V kapitole o vytváření muslimské komunity jsou přehledně podány historické události spojené s nástupy a střídáním muslimských dynastií. Bylo by však vhodné uvést více o životě muslimského obyvatelstva té doby. Ovšem je nutno vidět, že při takovém přístupu by se bakalářská práce až příliš rozrostla.

V podkapitole Britská nadvláda a vznik dvou států, která je pojata až příliš stručně, chybí zmínka o roli a následné perzekuci muslimů v roce 1857. To vše je zmíněno později, v kapitole o modernizaci a současnosti indických muslimů, avšak chronologicky by aspoň krátká zmínka patřila i do podkapitoly o britské nadvládě.

V kapitole o životě v komunitě je náležitá pozornost věnována kastovnímu systému, který právě indické muslimy odlišuje od jiných, a též muslimské rodině, která na jedné straně má své specifické rysy, na druhé straně zase shodné s hinduistickou rodinou. Rovněž je přiměřená pozornost věnována muslimské ženě v Indii. Na stránce 32 by bylo vhodné podotknout, že teoreticky by měla první žena souhlasit s manželovým druhým sňatkem, ale praxe je jiná. Dále: státní zaměstnanec-muslim musí o povolení druhého sňatku požádat svého nadřízeného, jinak se vystavuje propuštění ze služby.

Muhammadova žena se jmenovala Chadídža, ne Chadžídža, ale to je pravděpodobně překlep, jakých se v práci vyskytuje hodně (např. často „moslismké“ apod.). V kapitole o modernizaci a současnosti muslimské komunity by si zasloužil víc pozornost Sajjid Ahmad a celé aligarhské hnutí.

Avšak jak již bylo uvedeno, rozsah zpracovávané látky je až příliš široký na bakalářskou práci, proto by sotva mohla být každá kapitola propracována do detailu.

Celek tvoří souhrnný pohled na indickou muslimskou komunitu. Práce je kompilace, ale kompilace pečlivá, doplněná přehledem muslimské rodinné hierarchie a příbuzenské terminologie (v urdštině, platné pro severní Indii), která má svou specifiku oproti hinduistické. Dále je připojena dobře volená obrazová příloha.

Doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení „velmi dobře.“

V Praze 4. 2. 2011-02-04

PhDr. Dagmar Marková CSc.